

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7211).

Sagen sattes til Forhandling.

Thomas Larsen: Det Forslag, som her foreligger, gaar ud paa en yderligere Forhøjelse af Statsbanernes Takster til et Beløb af 15 Mill. Kr. Dette Beløb skal indvindes ved Forhøjelse af Indskrivningsgebyret for Rejsegods, der vil give 450 000 Kr., ved Forhøjelse af Betalingen for Hurtigtogsbilletter, der er beregnet til at give 1 Million, ved Afskaffelsen af Dobbeltbilletter til nedsat Betaling, hvilket vil give 400 000 Kr., og ved en Forhøjelse af Taksterne for Abonnementskort med 150 000 Kr.; alt dette tilsammen giver 2 Mill. Kr. Hertil kommer saa en Forhøjelse af Taksterne paa Gods- og Kreaturbefordringen, der er beregnet til at give 13 Mill. Kr., altsaa i alt 15 Mill. Kr. I Virkeligheden opfatter jeg dette Forslag som en Anerkendelse af det Standpunkt, som Venstre og de Konservative indtog, da vi sidst forhandlede om Statsbanernes Takster. Vi foreslog da en yderligere Forhøjelse udover den af Ministeren foreslaaede, omtrent svarende til den Sum, der her paa regnes. Vi foreslog endvidere, at Forhøjelsen skulde finde Sted for Godsbefordringens og de korte Afstandes Vedkommende, og dette har Ministeren her tiltraadt i Princippet. Naar vi den Gang stillede Forslag om yderligere Forhøjelser, var det, fordi vi mente, at det ikke var vanskeligt at forudse, at den af Ministeren foreslaaede Forhøjelse langt fra vilde være tilstrækkelig til, at den Kapital, der indeholdt i Banerne, i en nær Fremtid vilde kunne forrente sig. Dette har i fuldt Maal bekræftet sig. Naar man læser Bemærkningerne til Lovforslaget, faar man et stærkt Indtryk deraf. Som yderligere Begrundelse henviste vi til den forventede store Lønforhøjelse, der ogsaa vilde tære stærkt paa Statsbanernes Kasse. Den højtærede Minister kunde imidlertid den Gang ikke gaa ind paa vort Forslag, og jeg kan kun beklage, at Statsbanerne og Ministeren var saa lidt forudseende. Var den Forhøjelse, vi foreslog, blevet vedtaget, kunde de 20 pCt. Tillæg til Gods- og Kreatur-taksterne have været indregnede, og det vilde dog have haft nogen Betydning.

Muligvis kunde ogsaa Forholdet mellem Taksterne for de lange og de korte Afstande være blevet reguleret noget anderledes, end det nu foreslaas. Efter Forslaget falder Forhøjelsen i væsentlig Grad paa de lange Afstande, selv om man maa erkende, at det sker indirekte; thi naar man forhøjer Indskrivningsgebyret for Rejsegods saa betydeligt og tillige forhøjer Betalingen for Hurtigtogsbilletter, vil det i alt væsentlig komme til at falde paa de lange Afstande. Og over Betalingen for Rejser paa disse føres der allerede nu mange Klager. Det synes at være en almindelig Betragtning, at vi nu er kommet højt nok op med Taksterne for de lange Afstande, eller maaske rettere, at der er blevet et mindre rigtigt Forhold mellem Taksterne for de lange og Taksterne for de korte Afstande. Saa vidt jeg har opfattet det, er det den almindelige Anskuelse i Befolkningen, at man ikke vilde regne med, om man gav en Femøre mere for de korte Afstande, og det er dog der, der kan indvindes nogle Penge for Statsbanernes Kasse. Jeg kunde altsaa have ønsket, at der var sket en noget anden Fordeling, saaledes at der var blevet lagt noget mere paa Taksterne for Persontrafikken paa de korte Afstande og lidt mindre paa Godstaksterne.

Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa en Bestemmelse, der findes i Loven om, at man indtil Afstande paa 30 km bør have nogen Rabat. Jeg er ikke sikker paa, om det vil være rigtigt at beholde denne Bestemmelse, idet jeg i dette Øjeblik ikke er sikker paa, om man ikke ved at løse Billet 3 Gange vil kunne køre denne Afstand for en billigere Betaling, end der nu foreslaas, og det bør selvfølgelig ikke kunne finde Sted. Dette Forhold er jeg, som sagt, ikke ganske klar over i Øjeblikket og skal derfor ikke berøre det nærmere, jeg har blot villet gøre opmærksom derpaa, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget maa undergaa en kort Udvalgsbehandling.

Med Hensyn til selve Sagen kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister, at vi vil give Lovforslaget en velvillig Behandling her i Tinget. Jeg gaar ud fra, at det er Ministerens Ønske, at Lovforslaget, om muligt, maa blive gennemført i denne Rigsdagssamling, og dette vil mit Parti ogsaa meget gerne medvirke til, da vi forstaa, at det fremtræder som et Led i det store Skattelovkompleks, som Finansministeren har forelagt. Jeg vil som sagt, senere tillade mig at foreslaa